

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

D[omi]nica tertia aduentus de requisitis in q[uo]libet iudicio. ser. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Dominica. II. aduentus

fit alta ppter deū: et nō sit infima z munda ppter vanā gloriā. Ad hoc autem inducimur quadruplici modo.

Primo ex forma corporali.

Secundo ex auctoritate diuinali

Tertio ex similitudine naturali

Quarto ex utilitate finali.

Primo ergo ex forma corporali: quia sumus creati a deo recti respicientes ad celū. Ergo oportet eē in cōtēto recta: als retorta esset anima. Hanc rationē tangit Quid. in j. Betha. Nonag. cum spectet anima cetera terrā. Os homini sublimē dedit: ceterūq; videre iussit: z erectos ad sidera tollere iulius. Secdo ex auctoritate diuinali. De? cū diuisit creaturas zc. Et omnes donauit nobis ppter gloriā quā sibi referuauit. Zucro. Esa. xliij. Ego dñs: hoc est nomē meū: gloriā meā alteri nō dabo. Ergo qui uult gloriā p opere suo: usurpat regalia dei. qd grauissimū est. Uide hāc rationē latius post festū trinitatis sermone xxi. pte. j. in fine. Tertio ex similitudine naturali. De aquila q opponit pullos suos radio solis zc. Uide in ser. ybi s. Quarto ex utilitate finali. Q; multa magna opera perdunt ppter peruersitatē intentionis. In quib; martiriū sit maximū inter opera nostra. Iuxta illud: Hanc charitatē nemo habet q; ut aiām suā ponat quis p amicitis suis Jo. xliij. Tamē perdit: q; nō ppter deū sit. iuxta illud. Si tradidero corp; meū ita ut ardeat: charitatē nō habuero nihil mihi pdest. j. Coz. xiiij. Sic ingressus religionis: qui est magnū opus perdit: si ppter plationē/vel alio respectu malo q; ingrediat: vel filiū vel filiā ingredi faciat. Sic z bellare etiā in bello iusto: et remittere iniurias. et cetera opera quantūcūq; sint de genere bonoz perdunt ppter malā intentionē. Ratio est: quia finis intētus dat formā in actib; moralib;. Sicut em habet se pncipiū in speculabilib;: sic finis in operabilib;. Et iō opus efficit malum formaliter ppter malā intētionē finis mali: q; sit bonum materialit. Declara ut scripsi post festū trinitatis ser. xxi. parte. j. Ideo dicit dñs. Si oculus tu? fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē nequā fuerit: etiā corpus tuū tenebrosū erit. Mat. vi. Nota oculus: i. intētio. Lo-

pus tuū. i. cōgeries operū zc. Ergo debemus renouari in intētiōe zc. Hanc renouationē petebat David dicens. Cor mundū crea in me deus: z spiritū rectū innoūa in uiscerib; meis ps. l. Rogemus ergo deū zc. Deo gratias. Amen.

Eadē dñica. ij. aduentus de dignitate z utilitate sacre scripturę. Sermo. vij.

Quecūq; scri-

Quia sunt ad nostrā doctrinam scripta sunt. Ro. xv. Et in epla hodierna. Sermo erit de dignitate z utilitate diuine scripturę. Saluēt uirgo Maria zc. Pro introductōe materię pmitterendum est pmo de dignitate diuine scripturę. In nota q; diuina scriptura siue scriptura sacra pcellit oēs alias scripturas z sacras in quatuor: fin q; sunt q̄tuor cause cuiuscūq; sciētię.

Primo in causa efficiente principali

Secundo in causa materiali

Tertio in causa formali

Quarto in causa finali.

De quib; omnib; uide qd scripsi in sermone festiuis charta. et in fine quarte cause. i. finalis. Quia ergo finis scripturę sacre siue diuine est uita eterna/ut dictū est: Idcirco ut illā uita bonā omnib; modis consequamur/multa necessaria ad salutē docet nos. iō dicit thema: Quecūq; zc.

Primo docet nos quid credendū

Secundo quid memorandū

Tertio quid agendū

Quarto quid sperandū.

Circa primū docet nos. xij. articulos fidei. Circa scdm. x. Circa tertiu. x. Et circa quartū. x. Et pōt ad ista q̄tuor adaptari auctitas apli dicens. Quis scriptura diuine inspirata uel est ad docendū z ad arguendū z ad corripiendū: ad erudiendū in iustitia. ij. Tim. ij. Circa primū dicit. xij. articulos fidei: q; notitia necessaria ē ad salutē q; ut dicit apłs Heb. xj. Sine fide impossibile ē placere deo. Uide. j. de ar. fidei ser.

Dñica. iij. de aduentu de rege. tis in quibet iudicio. Ser. vij.

Qui iudicat

me dñs est. j. Coz. iij. Et in epla bodierna. Ser. nos ter deo dante erit De. iij. vduentu dñi qui est p separatione anime a cozpe in morte cozpali in q aduenit: non vt famu? sicut in pncipio: nec vt soci? sicut in scdo. Sed vt iudex iustus occul? tñ nō manifestus: sicut in iudicio vniuersali. ps. Deus iustus: iudex fortis et patiens ad iudicandū hoīem fm opa sua: non iustus: qz nō est corruptibilis amore vt ri morte vel odio vl pecunia. Et iō tūc ania biāna cum magno timore et tremore dicit verbā pposita. Qui iudicat me: nō est hō corruptibilis sed dñs est. Salutes ego Maria zc. Pro introductione fmonis yel materie. Notandū. Qd quia dñs noster Iesus christus venit ad nos in morte tā qz iudex vt dictum est: ideo: vt seruet ordinem sapientie sue vult ordinare seruare q in humano iudicio fuant. In quibz autē iudicio humanali q̄tuor successiue p ordinem fiunt.

Primum est iudicialis p̄fessio.
 Scdm est materialis discussio.
 Tertium est sententialis diffinitio.
 Quartum est finalis executio.
 ¶ **¶** **L**uca primū nota: q in iudicio q̄libet requirunt q̄tuor differente p̄sonaz. Nam pmo requiritur accusator. Scdo accusatus. Tertio iudex. Quarto testes. Sic q̄ in h iudicio pmo requiritur accusator. Licet em̄ chris possit p̄cedere p̄ inquisitionē vel denunciationē: qz nō est sibi artata via p̄cedendi p̄ accusationē plus q̄ p̄ aliū modum. Triplex est autē via p̄cedendi p̄ inquisitionem denunciationē accusationē: vt in. ca. Qualit: etiā qñ de accusatione. tñ ipse ex bonitate sua solū p̄ modū accusationis p̄cedit. Sicut p̄tz Joā. viij. De muliere adultera: cui dixit dñs. Mulier vbi sūt q̄ te accusabat: Nemo te p̄denauit: Et dixit ei mo dñe. Dixit autē Iesus. Nec ego te condēno. Vade et iam amplius noli peccare. Vult q̄ chris p̄ accusationē p̄cedere. Et h etiā est de iure ciuili: fm q̄ nullus sine accusatore punit. l. Rescripto. §. Si q̄s accusatoris. ff. de muneribz et honoribz. ibi dicit

Si q̄s accusatorē nō hz ab honoribz p̄hiberi nō debet. Glo. q̄uis criminofus. Et nota hic q̄ sine accusatore: nemo damnatur. Vñ illd: Mulier nemo te accusat zc. Falte i casibz: q̄ notant p̄ Bar. Et Glo. in. l. iij. §. si publico. ff. ad. l. iuliam. de adulteris. Quādoqz p̄cedit p̄ inquisitionē p̄cedente infamia: vel rumore. Vñ dixit ille diues villico. Quid h audio de te: Redde rōnē villicationis tue. Lu. xij. Sed post mortē p̄cedit p̄ accusatōes. Et sic loq̄mur nos vel dic q̄ ante villicus fuit accusat: vt ibi sentit Hieronymus in homel. accusator autē in h iudicio: est diabolus. sicut p̄bat Apoc. xij. Proiecit est accusator fratru nostroz q̄ accusabat illos ante cōspectū dei nostri die ac nocte. Nota exemplū de b̄to Bernardo: q̄ infirmat? raptus est ad iudicium Lucis accusare a Satana de mltis. Respondit fateor q̄ ego nō sum dignus p̄p̄ris meritis regnū celoz possidere. Ceteri duplici iure possidens illud dñs me? Iesus chris hereditate. scz patris: et merito passionis: altero ipse p̄tentus: alterum mihi donat ex cui? dono illud mihi vendicās non p̄fundor. In q̄ vbo inimic? p̄fusus abscessit. Pater q̄ diabolus est accusator: q̄ clamat corā iudice chris dicens. Iustissime iudex iustitiā volo: iustitiā clamo: tu p̄denasti me et omnes fautores meos p̄pter vniuersū p̄ctū supbie: iste autē p̄cor: qui tot mala fecit: debz etiā p̄denari. Quare peto zc. Cogitate quātū timorē habebit p̄cor qz nō credat? q̄ alibi p̄ se loquat: sed ipse met p̄ se debet loq̄. Auct. Omnes em̄ stabimus ante tribunal chri. Et infra. Unus q̄ h̄c n̄m p̄ se rōnem reddet deo. Ro. xij. Cogitate q̄ durū esset vni rustico: si diceret sibi. Vadas ad audiētā regis: et ibi excusa te: qz nō habes aduocatū: maxime si aduersari? esset valde maxie eloquēs. Ita in p̄posito. qz diabolus est eloquentissim? et exp̄mētō: et ingenio doctissim? in hac arte. qz iam prope septē milia annoz istam artē exercuit: et q̄libet nostrū est rustic? respectu sui. Nota exemplum de illo iuvene dissoluto et male vitre: cui in somnis videbatur q̄ erat duct? ad iudiciū ante ch̄m zc. Et cū chris sibi diceret: redde rōnem: tantū terrore p̄cepit: q̄ subito excicatur? est effect? totus canus: et d̄ cetero mutas

Dominica. III. Aduentus

vita suay vixit scē. Facta autē accusatione
anteq̄ peto; p̄ntes corā ch̄o. **Christus** citat
parte accusator; et tenet ordies iuris: de q̄
i autentica q̄ semel. **L.** quō r q̄ iudex. ibi
eo postulare tribus edict; vocet; r i. c. sacro
extra. de sentē. exco. r i. c. **Cōstitutioez.** e.
ti. lib. vi. Quia citat ter p tres nuntios. r
vltia citatio ē pemproza **Primus** nuntius est
vox p̄dicator; q̄ clamat q̄tidie ex parte di
p̄sonis; q̄ p̄paret se ad mortē: r q̄ hora nō
putatis filii hōis veniet. **Mat. xxiiij.** scz
ad h iudiciū mortis. **Secūds** nuntius ē exēplū
aliq̄; q̄ q̄tidie moriūf: ex q̄ morte de; ci
tat aniaz occulte hōi iteri; suadēdo: vt qd
morar; p̄pare. **Un** videt hōib; loq̄ mor
tu; dicēs. **Vemor** esto iudiciū mei. **Sic** ei
erit r tuū. **Hibi** heri r tibi hodie. **Ecll.**
xxxiij. **Sz** diabolus multos decipit sic de
cepit p̄mos parētes dicēs. **Neq̄q̄** morte/
mini: cū tamē nullā excusatioez habeam;
Sed illi aliquatit excusabiles videbant;
eo q̄ nullū p̄mortuū viderāt. **Sic** ergo vi
det interi; loq̄ diabolus; i corde iuuenis: dū
videt alios mori: dicēdo nequaquā morte/
ris tu. **Tertius** nuntius; pemprozi; est in
firmitas: dolor capitis; etiā febr; **Ad** p̄ma
duo citatio: a homo est cōtumax cōiter: s;
etiā qdā sūt cōtumaces ad tertiu; q; licet
infirmetur: nō curāt cōfiteri: nec cōitari:
nisi infine: qū homo vix loqui p̄t. **Postq̄**
p̄o aia peccator; est coraz ch̄o si aia cōfi
retur accusationē diaboli: nec aliter respō/
det stati mētē ad furcas inferni. **Si** vero
negat: vt dicit dñe verū est: s; feci penitēs
etiā tūc **Christus** vocat testes. **Et** q; vnus
testis nō sufficit de iure ciuili. vt i. l. iustus/
rādī. **L.** de testib; vbi dicitur **Sacim** vt vni;
oīno test; respōsio non audiat: etiā p̄cla
re curte honore p̄fulgeat. **Que** lex est ap/
p̄bata de iure diuino **Deutero. xxiij.** Non
stabit testis vnus contra aliquem qdā il
lud peccatuz vel facinoris fuit: sed in ore
duorum vel triū testū stabit oē f̄bū. **Itō**
in hoc iudicio erūt tres testes. **Primus** erit
cōscientia peccatoris: in qua scripta sunt
oīa peccata: etiā bona opera facta tāq̄
in quodā p̄cessu vel instrumento. **Aucto**
ritas. **Lum** gentes q̄ legem non habent
naturalit̄ ea que legis sunt faciunt. **Eius**
modi legem non habentes: ipsi sibi sunt
lex: qui ostendunt opus legis scriptum in

cordib; suis testimoniu reddere illis p̄scē
tia ip̄oz. **Ro. ij.** **Dic** practice. **Quō** ch̄s
dicit videam; instrumentū cōscientie rē.
Deide dicit. **Audiam** aliu testē si cōcor;
dā cū p̄mo. **Et** h̄ erit angelus bonus q̄ ip̄ fuit
custos hōis ab ortu natiuitatis; iuxta illud
ps. **Angelis** suis de; mandauit de te: vt
custodiāt te i oībz vijs tuis. **Iste** autē test;
est: videlicet qdā boni vlt mali homo facit
Et iō est test; de visu: r nō de auditu: r ē
oīni exceptioe maior. **Illi** dicit oī excepti
tioe maiores; q̄ repellī nō possūt aliqua ex
ceptione. **Glo. r** **Vocto.** in. c. j. de cōianguī
ni. r affinita. r **glo.** in. §. **Itē** p̄boz. i. i. i. i.
de vtilibus stipulatio. in verbo idoneos.
Dic practice quō ch̄s interrogat angelū.
q; dñs interrogat iustū r impiū. **ps.** **Quis**
responder. dñe verū est: q; talis fecit talia
r tanta: r tot peccata: sed fecit cōdignam
penitētiā rē. vlt nō fecit penitētiā rē. **Dec**
p̄bant **Mat. xvij.** **De** illo seruo q̄ cū recū
pisset remissioez decē milia talentū a dño
suo: noluit remittere cōseruo suo debitu;
centū denariū: sed suffocabat eū dicēs.
Redde quod debes. **Dicit** text; ibi. **Ulti**
dētes autē cōfer: ut et; que fidebāt cōtristari
sūt valde r venerūt r narrauerūt dño oīa
que facta fuerāt **Mat. xvij.** **Conferui.** i.
angelū. **Tertius** testis maior; alijs erit ip̄e
ch̄s iudex. **Auc.** **Ego** sū iudex r test;: nec
Papa nec ip̄erator rē. s; ch̄s sic ex aucto/
ritate excellentissima sua rē. **Paret** ergo
quō in h̄ mortis iudicio sit p̄cessus ordi/
nari;. **Ergo** vt supra dicitur est memor esto.
iudiciū sui id est mortuū. **Sic** ei erit r tuū:
Hibi heri r tibi hodie. **Ecll.** **xxxiij.**
Circa scdm rē. i. d̄ q̄b rō reddidit. **Et** fit
discussio siue inquisitio in illo iudicio: vt
nos auisem; nos ip̄os: sicut r q̄ habet red
dere rationē regi sub pena capitis auisar se
rē. **Nota** ergo q; in isto iudicio debem; p̄
mo reddere rationez de oībz cogitatioib;
iō caueas quas cogitatioez habes. **Secū**
do de oībz desiderijs. **Tertio** de oībz
bus verbis etiam ociosis. **Mat. xij.** **Dico**
vobis q; de oīni f̄bo ocioso qd locuti sūt
erint homines reddent rationez de eo in
die iudiciū. **Itē** de quolibet aspectu. r de
oībz acibus oīniū sensuum corporoz;
et non solum de malis: sed etiam de bonis
operibus **Et** hoc probat **Eccō. xij.** **Lum**

eta q̄ sunt adducet de^o in iudiciū p̄ omni
errato siue bonuz siue malū sit. Hora siue
bonū. Ratio est: q̄ solum deus nō vult a
nobis q̄ bona faciam⁹ sed etiā q̄ faciam⁹
bona bene. Potest em̄ bonum fieri male z
bene. Et malum male z bene fieri potest.
Pone exemplū de omnibus zc. Bonū qui
dem male: puta quādo fit aliqd̄ de gene^o
te bonoz. tamē cū malo fine: puta elemo^o
synā ad finem vaneglorie: vel luxurie zc.
Sic si facis filiū religiosuz ad finē vt fiat
abbas: vel facis filiū tuū clericuz: vt fiat
abbas: vel facis filiū tuū clericū: vt fiat
ep̄s. Sic si iudex dans iustaz sententiā: ex
liuore vindicte: vel ranore vel odio zc.
Tunc facit bonū male. Bonū aut̄ fit be^o
ne/ quādo fit aliqd̄ de genere bonoz cum
bona intentione: z cū bono modo: q̄a fit
quando op̄ret z vbi op̄ret: z quō op̄ret q̄a
opus ad h̄ vt sit virtuosum requir̄ tria: scz
modū: specie: z ordinē. Species denotat
substantiā operis/ ordo denotat intentio^o
nem agentis. Modus vero denotat con^o
gruitatem actionis. Valum q̄o male fit
quādo actus fm̄ gen^o suū est malus. z fit
cū mala intentione/ z malo mō/ puta ho^o
micidiū/ vel fornicationē/ z hui^o q̄ ita sūt
fm̄ se mala. Valū aut̄ bene fit quādo ali
quis puni^o a iudice exigente iusticia z ser
uato ordine iudiciario z ceteris q̄ sunt ne
cessaria. Vult ergo a nobis q̄ faciam⁹ bo
nū/ vnde auctoritas. Quod iustū est exeq̄
ris. Deu. xvj. Et ido etiā bona in iudiciū
deducunt/ nō inquit de^o ab ania. Vide^o
amus ista bona opera euz qua intentione
fecisti/ z quō. Et ido si aliqua bona fecisti
cū mala intentione dānaberis. Item h̄ est
verū de p̄sonis p̄uar^o. Sed p̄one publi
ce sicut sunt dñi z plati habēt reddere ra
tionē durissimā etiā de subditis. Ideo d̄r
ap̄tus. Obedite p̄positis/ vestris z subita^o
eete eis/ s̄i em̄ pugnant quasi rationē de
aniabz vris reddidit. Heb. xli. Et si qui
dē bene reddiderint q̄ fuerunt solliciti de
subditis/ duplici honore digni erūt/ alio^o
quin grauissime punient. Iuxta illud. Iu
diciū durissimū fiet his q̄ p̄sunt. Et iquo
em̄ p̄ceditur misericōdia: potentes aut̄ poten
ter formēta patiet̄. Sap. vj. Sicut si aliqua
bona fecisti cū mala intentione dānaber
ris: ps̄. Cum accipero temp⁹ ego iusticiā

as iudicabo. Hora accipero temp⁹. s. vite:
quia temp⁹ vite nobis deus accōmodat
vt bene illū expendam⁹. qd̄ si male dimi
diat illud tempus/ sicut facit cōmodator
vel locator: si cōmodatari⁹ vel p̄ductor re
cōmodata v^o p̄ducta male vtatur vt dicit
terrus in l. edem. Locati tibi tu male in
re locata p̄stas es. ps̄. Vtri sanguinū et
dolosi non dimidiabunt dies suos. Hora
Iusticias iudicabo. s. bona opa condēna
bo: iudicare hic accipit in malā partē. Si
cut Joā. v. Et p̄cedent q̄ bona fecerūt in
resurrectionē vite: qui p̄o mala egerūt in
resurrectionē iudicij. i. dānationis. Patet.
q̄ q̄ etiā de bonis opibus etiāz fiet discus
sio in iudicio isto: z concordat auctoritas
nouī testamētī. ij. Cor. v. Omnes nos ma
nifestari op̄ret ante tribunal ch̄i: vt recti
piat vnusquisq̄z put̄ gessit siue bonū siue
malum. Remediū est q̄ reddatis rōnes
vestras magistr̄ rōnalibus. Deus em̄ or
dinauit magistr̄os rōnales. s. p̄fessores q̄
bus dedit potestātē audiendi rōnem ope
rū vestroz z absoluedi vos. Dat. xvij.
Quecūq̄ ligaueris sup̄ terrā erit ligatū et
in celis. Et quecūq̄ sol. sup̄ terrā erūt soluta
z in celis. Itē Joā. xx. Quoz remiseris
p̄cā remittent̄ eis: z quoz retinueris/ res
tenta erūt. Anteq̄ de^o fieret hō/ nō ordi
nauerat istos m̄gr̄os rōnales: s̄z volebat
ipsēmet audire rōnem/ z ido non poterat
aliq̄s absolui nisi a deo immediate. Et quia
de^o erat valde rigidus tunc. Vñ dicebat
de^o vltionū dñs zc. Id. o null⁹ poterat si
bi sufficientē rōnem reddere: z p̄sequēs
null⁹ intrabat padisuz. ps̄. Quis est hō q̄
viuet z nō videbit mortē zc. Est etiā aliō
remediū. s. q̄ faciat vnusq̄q̄z sibi amicos d̄
māmona iniquitatis zc. Lu. xvj. Postq̄ p̄o
deus fact⁹ est hō dedit potestātē istā hoī
bus. Sicut ille q̄ reddit rationē m̄gr̄is
rōnalibus est securus coraz rege. sic z hic.
Vñ qñ ch̄is dicit in iudicio anie. Redde
rōnē zc. Poterit tūc ania respondere. Dñe
iā reddidi m̄gr̄o v̄o rōalē: z ch̄is fmanet
piētus z nō dānat eū. ¶ Circa tertiu qd̄
est sentēntialis diffinitio. Hora q̄ postq̄ iā
ch̄is audiuit testimonia testiu^o: z discussio
siue inquisitio p̄dicta diligenter est facta:
tunc profert sententiā fm̄ merita anime.
Nā si fuit bone vite z fecit penitentiā cō

Domínica. III. Aduentus

dignam de pctis cōmissis. Tunc leta frō/
te dicit christ⁹ homini. Euge serue bone
et fidelis quia in pauca fuisti fidelis sup
multi te constituā intra in gaudium do/
mini tui. **Mat. xij.** Nota i pauca. s. in pe/
nitentia: que est modicum quid respectu
glorie vite eterne. **Rōm. xij.** Nō sunt cō/
digne passiones hui⁹ tempis ad futuram
gloriā que reuelabit in nobis. Si autē fuit
male vite tunc chris voluer se ad patriar/
chas ⁊ dicit eis. Vos patriarche vultis
hūc in societate vestra: Rident. Non do/
mine. Nos em̄ fuim⁹ misericordes et iste
crudelis sicut diues epulo. Et postea dicit
et pphetis. Et vos pphete vultis istum:
Dñe non nos fuimus deuoti ⁊ iste inde/
notus ⁊ c. Et vos apli. Absit dñe. Nos
fuim⁹ charitatiui ⁊ iste sine charitate: vsu/
rari⁹. fur. vel pirata: vel latro ⁊ c. Nec vo/
luit tenere p̄siliū nostrum faciendo sibi
amicos de māmona iniquitatis vt recipiat
eū in eterna tabernacula. **Lū. xij.** Et vos
martyres: Non dñe: q. nos fuim⁹ patien/
tes: ⁊ iste impatēs ⁊ vindicatiui⁹. Et vos
p̄fessores: Non dñe. nos fecim⁹ peniten/
tiā: ⁊ iste fuit impentēs. Et vos p̄gines:
Nō dñe. Iste fuit luxuriosus corruptus.
Tunc dicit chris demonib⁹. Seruū inuti/
lem eijcite in tenebras exteriores: ibi erit
fletus ⁊ stridor: dentium. **Mat. xx.** Reme/
diū ergo est vt hō euadat istam sententiaz
dānationis in iudicio mortis: q. hō yacer
in opibus miscōie. ps. Iocundus hō qui
miseret ⁊ cōmodat: disponit sermones su/
os in iudicio: q. in eternū nō cōmouebit.
Nota in iudicio. s. particlari mortis ⁊ etiā
vniuersali. **Mat. xxv.** exemplū. Deditis
mibi māducare ⁊ c. Et h est qd dicit chris/
tus q. debemus facere nobis amicos de
māmona iniquitatis ⁊ c. **Lū. xij.** Pater ḡ
sentētiālis diffinitio. Videam⁹ modo ex/
ecutionē. ¶ Circa quartū ergo. s. modus
q. fit ista executio lare sentētie. ponit chris
Luce. xij. vbi dicit. Factū est autē vt mo/
rere mendic⁹ ⁊ portare ab angelis in si/
num Abrahę. Mortuus est autē diues ⁊ se/
pult⁹ est in inferno. Vbi p̄mo ponit execu/
tionē sentētie lare. p̄ iusto. Secōdo p̄ dāna/
to. Nam si inia fert p̄ iusto p̄ra demones
accusantes: tūc angeli accipiūt aiām cum
magna reuerētia ⁊ portant in paradīsum

cū magnis laudib⁹ ⁊ cantib⁹. Nota exem/
plū Greg. in. iij. dialogoz. ca. xv. De ania
seruili paralytici: in cui⁹ trāstru audite sūt
laudes angeloz in celo ⁊ c. Dic exemplū.
Et interdū ipse auctor vite Iesus christ⁹
dignat venire ad p̄forandū animā. Sic
prz de Larilla: q. vt refert idem Greg. in
iij. dialogoz amita bti Greg. c. xvij. cum
venisset ad mortē Iesum venientē vidēs
cum magna aniaduersione cepit clamare
dicēs circūstātib⁹. Recedite: recedite. Ie/
sus venit. Cūq. in eum intenderet que vt
debat: scā illa ania est e corpe egressa tan/
q. subito fragrātia miri odoris aspersa est
vt ipa quoq. suauitas cunctis offenderet
illic aucto: ē suauitatis venisse. Dec Greg/
gorius. Cōmuniter tñ angeli ducunt ani/
mā ad gloriā. Unde **Exod. xij.** Ecce
ego mittā angelum meū qui p̄cedat te: et
custodiat in via ⁊ introducat ad locū quē
parauit. ¶ Secōdo christus ponit practicā
fm quā fit executio sentētie circa practicā
cam p̄demnato:ie dum dicit. Mortu⁹ est
autē diues: ⁊ sepultus est in inferno. Nota
Sepultus est: ḡ tum ad animā: quia cor/
pus nō fuit sepultum in inferno. Ania ḡ
sepelitur in inferno: iuxta modū fm quez
corpus honorabilis sepelitur in hoc mun/
do. In cuius corpore sepultura tres p̄n/
cipales cerimonie fiunt. ¶ Prima q. ali/
quis amicus vel scutifer vadit ad eccliaz
vt sepultura aperiat. ⁊ sacerdotes p̄p̄a/
rentur: ⁊ fit cōmotio a clericis ⁊ c. Idem
fit de sepultura anime: qñ aliquis malus
diues vt peccator est ad mortem: diabol⁹
qui eum tentauit cognoscens naturaliter
horam mortis subito vadit ad principem
inferni. s. lucifer dicens. Dñe: talis diues
vel religiosus: vel clericus tenuit malam
vitam: ⁊ modo est in articulo mortis. Ido
necessitate ⁊ c. Et sic fit magna cōmotio:
⁊ quilibet illoz veller venire. Auctoritas
Infernus subitus p̄turbatus est in occur/
sum aduētus tui: suscitabit tibi gigantes
s. demōes **Esā. xlij.** ¶ Secōda cerimonā
q. suat i sepultura corpis ē: q. sacerdotes
⁊ clerici cātādo. Requie eternā ⁊ c. Susci/
piat re chris q. vocauit re ⁊ c. portāt secum
corp⁹ p̄cedere signo cruc⁹: ⁊ parētes ⁊ am/
ci cū sterib⁹ sequūt. Ita fit d. aia dānata: q.
portat a demōib⁹ s. vociferādo cōfusib⁹

ac si esset grex porcorum pcedere signo lucife
ri. i. circolo ps. xij. In circuitu impijambu
lar. Jo de scriptura. Vir q erraverit a via
doctrinae. a pnia in cetu giganu com
rabit Prouer. xxi. Et nota q demones snt
in h ministri dei. Sicut i iudices snt mi
nistri dei in eo q faciunt mori malefactor
es. Iuxta illud Dnister em dei est vin
der in ira ei q male agit. Rom. xiiij. Und
Hieronymus. z habet in decretis. xiiij. q. v.
Non solu hoies ministri snt: z vltiores ire
dei his q malu operant: sed p trarie forti
tudines: q appellant furoz et ira dei. Glo.
p trarie fortitudines. i. demones zc. ¶ No
ta exempla de demone exterminatoze egypti
iuxta illd ps. Distit in eos ira indi
gnatiois sue / indignatione z ira et tribu
latione / immissiones p angelos malos ps.
lxxvij. ¶ Tertia cerimonia est: qz fm lusu
statum z conditionem das sibi sepultura in
ecclesia iuxta cornu altaris: vel in choro vel
in capella vel alibi. Ita sit de ania in ifer
no. Jam sunt ibi sepulchra p supbis non
plena terra sed igne inextinguibili. Und
ania supbi colliget sicut fascis z mittetur
in sepulchra supbor: auari in sepulchram
auarozum: luxuriosi luxuriosoz. Et sic de
alijs. Etia. xxiij. Congregabunt z gregarde
vni? facis i lacu z claudent in carcere zc.
Itē Mar. xiiij. Colligite pnu zizania et
alligare ea in fasciculos ad coburendu: De
qbus David Sepulchra eoz: dom? illoz
i eternu ps. xlvij. Sepulchra eoz. i. dāna
toz z de nullo alio sepulchro pot intelligi
q: alia sepulchra no sunt eterna: sed sepul
chra in ferni: sic. Ideo amore dei carneatis
ne eligat sepulchra in vestro testamēto. i.
in vestra vita. Quā em aliqs eligit malam
vitā eligit sepulchra ibi: z firmat morte.
Ergo diligēter attendat: vt sitis pparati
ad istu tertiu aduentum. Si em paterfam
lias sciret q hora fur veniret: vigilaret vti
qz er no sineret p fodi domū suam. Et vos
estote parati: qz qua hora no putatis fili?
bonis veniet Luce. xij. Et loquit ad lit
terā de h aduentu chri ad mortē. Et cōcor
dat in iustozū huius Domine dicens.
Surgite vigilem? venite adozem? quia
nescitis hora qn dñs veniet. ¶ De quar
to aduentu dñi ad iudiciū vniuersale. Vbi
de dnica pma aduent? Sermone qui in

cipit Benedic? q venit in noie dñi: z dñi
ca. ij. aduent? Sermone q incipit Erunt
signa in sole: luna: et stellis zc. Deo gra

**Conica. iij. aduent? sermo de
homine videlicet quid sit ho.
Sermo octauus.**

Quis es

Joā. j. Ser. erit de homie
ad inuestigandū qd sit ho.
Quia mlti ignoat se. Vñ
vius. Forma fauoz populi feruoz iuuent
lis opesqz Sub: ipuere tibi noscere qd sit
ho. Nam si omnia alia cognoscerem? et
h solum ignozarem? parum scirem? z ni
hil esset vtile. Et omia pctā et hui? igno
rantie fonte pcedit. Et nota q interroga
tur ho in h bis positus: de substantia: quia
relatiuū qui: est relatiuū substantie. Non
aut de qitare tu qualis es: vel de quarta
te tu quātus es. Vñ z papa z impator de
berent respondere: hō sum. Salutē pu
ygo Maria. Pro introductione materie
pdicande. quero qd est homo: eo q ad q
stionē in themate positam qlibet vestru
responderet: sum ho. Ideo sciendū nob est
qd est ho. Circa quā qstionē inuenio du
as diffinitōes. Prima est physica sed de
fectuosa. Secda est theologica z perfecta.
Prima q diffinitio hois fm phm est ista.
Homo est animal rōnale mortale. Hec si
qdē diffinitio habet tres defect? ¶ Pri
mo qz deficit sibi vniuersalitas: qz diffini
tio debet cōpetere oibus suis suppositis:
sed hec diffinitio no cōpetit chō nec vir
gini Marie: nec hō Joanni euāgeliste: q
fm opinionem aliquoz magnoz doctoz
est in padiso in ania z corpe. Isti em licet
sint hoies si no sunt mortales: nec etiā cō
petit oibus hoibz et maxie beatis post cor
porū resurrectionē. Defect? aut iste pect?
sit ex ignozātia phoz: q no crediderūt ho
mine totū aliquādo posse esse imortalem
qz no viderūt hoicem: nisi scdm hui? mor
talitatis statū. Sicut de Anselm? z tan
git Lho. in. liij. sen. di. xliij. q. ij. ar. j. ad p
mū. Vbi etiā subdit dices. Vbi dicit q fm
phm. vij. metha. qz differētie essentielles